

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce: **H. H.**, zastoupen: Mgr. Farid Alizey, advokát se sídlem Stodolní 7/834, Ostrava-Moravská Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, Praha 7, Nad Štolou 3 k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.11.2012, č.j. OAM-77/ZA-06-ZA14-2009, o udělení mezinárodní ochrany

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce žalobou podanou v zákonné lhůtě napadl v záhlaví označené rozhodnutí žalovaného, a to v plném rozsahu. Žalobu odůvodnil tím, že

- správní orgán nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, čímž došlo k porušení § 2 a § 3 správního řádu,
- správní orgán nevycházel podle možností vstříc, čímž porušil povinnost danou v § 4 odst. 1 správního řádu,
- při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí správní orgán nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, a tak došlo k porušení § 50 odst. 4 správního řádu,
- správní orgán neuvedl v dostatečné míře důvody pro výrok svého rozhodnutí, čímž došlo k porušení § 68 odst. 3 správního řádu,
- správní orgán v rozhodnutí neuvedl informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a jejich vyjádření k podkladům rozhodnutí, čímž došlo k porušení § 68 odst. 3 správního řádu, nesprávně byly vyhodnoceny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 zákona o azylu,
- minimálně byly splněny podmínky pro udělení humanitárního azylu ve smyslu § 14 zákona o azylu,
- minimálně splňuje zákonné podmínky pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu.

Zdůraznil, že Arménskou republiku opustil z důvodu pronásledování jeho osoby ze strany oponentů neúspěšného kandidáta na prezidenta HHŠ Levon Ter – Petrosyan, kdy od června 2007 spolupracoval s uvedenou stranou, jejímž lídrem byl právě neúspěšný kandidát na prezidenta Petrosyan. Tomuto žalobce pomáhal v prezidentské kampani za peníze získávat voliče. Byl konkurencí vyzván, aby s touto činností přestal, neuposlechl, ale současně ani nevrátil zbytek nevyčerpaných finančních prostředků, které mu byly pro získání nových voličů svěřeny. Svou vlast opustil z důvodu výhrůžek ze strany přívrženců HHŠ a obává se postihu své činnosti, kterou poskytoval konkurentnímu neúspěšnému kandidátovi. Z důvodu narůstajícího tlaku na jeho osobu se rozhodl zemi opustit a požádat v ČR o azyl. Žalobce zpochybnil závěry žalovaného k vyhodnocení situace v Arménii na základě zpráv, jež správní orgán v řízení použil a vytknul žalovanému, že nevycházel i z jiných zdrojů, např. ze zpráv Norské zpravodajské agentury Forum 18. Vytknul nedostatečné posouzení humanitárního azylu, neboť svůj závěr blíže neodůvodnil, vůbec nebyly brány v úvahu poměry, které v zemi původu vládou, což je bezdůvodné pronásledování jeho osoby ze stran soukromých osob, kdy jejich činy jsou státními orgány přímo či nepřímo tolerovány. Stejně tak neobjektivně byla posouzena možnost doplňkové ochrany, neboť správní orgán se nedostatečně vypořádal s definicí bezpečné země původu a s definicí pronásledování ve smyslu ust. § 2 odst. 8 zákona o azylu. Navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

[2] Žalovaný k žalobě uvedl, že při hodnocení věci vycházel především z tvrzení uváděných žalobcem ve správním řízení, z nichž bylo zjištěno, že důvodem žádosti jsou obavy z výhrůžek ze strany přívrženců Arménského celonárodního hnutí (HHŠ) a strach z postihu za svou nelegální činnost. Bezprostředním impulsem vycestování byl odjezd přítelkyně i s žadatelovými dětmi do ČR k jejím rodičům. Žalovaný popřel oprávněnost námitek uvedených v žalobě a je přesvědčen, že si opatřil úplné podklady pro vydání rozhodnutí a zjistil skutečný stav věci. Žalobci se v řízení dostalo možnosti plného vyjádření, v odpovědích nebyl omezován, s protokolem o pohovoru byl seznámen, nevyjádřil žádná

doplnění, nežádal změny a s obsahem protokolu o pohovoru souhlasil. Žalovaný se zabýval zdravotní sociální, ekonomickou i rodinnou situací žalobce, avšak nedospěl k závěru, že by bylo nutno žalobci udělit mimořádnou a hodnou zvláštního zřetele ochranu v rámci humanitárního azylu či udělení doplňkové ochrany.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím žalobci neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, 13, 14, 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu. V odůvodnění uvedl, že žadatel v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod. Ve svých vyjádřeních hovořil o spolupráci s Arménským celonárodním hnutím, avšak sám důrazně vyloučil jakoukoliv politickou činnost. V jeho případě se jednalo pouze o možnost přivýdělku. Vyloučil i jakékoliv problémy se státními orgány. Vzhledem k uvedenému nedospěl správní orgán k závěru, že by jmenovaný mohl být pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu ust. § 12 písm. a) zákona o azylu. Rovněž nedošel k závěru, že by jmenovaný mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu, tj. z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo zastávání určitých politických názorů. Žadatel sám potvrdil, že se státními orgány neměl žádné problémy. Výhrůžky ze strany soukromých osob v dané věci nelze považovat za pronásledování ve smyslu zákona o azylu. Stejně tak nedospěl k závěru, že by u žalobce připadala do úvahy mezinárodní ochrana podle § 13 odst. 1 zákona o azylu, neboť nesplňuje podmínky pro udělení azylu za účelem sloučení rodiny manžela azylanta. Nebyly shledány důvody ani pro udělení doplňkové ochrany, neboť původcem vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát. Původcem vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že ze strany státu není schopnost či ochota odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před vážnou újmou. Správní orgán vycházel ze zpráv o situaci v zemi původu, a to konkrétně MZV ČR ze dne 15.12.2010, z Informací z cizineckého informačního systému (CIS) a aktuálního znění Infobanky ČTK.

[4] Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany 11.12.2009, ve které uvedl, že o azyl nežádá jménem žádných dětí do 18 let. Má dvě děti, syna a dceru, kteří žijí v Ostravě. Nikdy nebyl členem žádné politické strany či organizace, jen pomocníkem strany HHŠ. Vlast opustil 9.9.2007 z politických důvodů, které spatřuje v tom, že v r. 2007 pomáhal v prezidentské kampani L. Petrosyanovi tak, že mu byla dána k dispozici částka 10.000 USD, které používal na získání hlasů voličů. Nezná však osobu, která mu tyto peníze nabídl. Až posléze si uvědomil, že tato činnost je nelegální, že za ni může být potrestán, proto od této činnosti odstoupil, a to za situace, kdy část peněz již byla utracena. Konkurence v prezidentské kampani mu navrhla, aby tuto činnost zanechal, ale on to tak neučinil. Činnost zanechal až poté, co mu soused policista řekl, že tato činnost je nelegální. Lidé, kteří pomáhali v prezidentské kampani Petrosyanovi, byli potrestáni, tato činnost byla trestná. Jako příklad odkázal na demonstraci 1.3.2008, kdy vláda použila násilí proti těmto demonstrantům. To je důvod, proč se bojí vrátit do Arménie a kdyby se obrátil na policii, tak by byl trestán a stíhán. Ve své podstatě tak měl problémy od

ostatních členů strany kvůli penězům a od konkurenční strany. V červnu nebo červenci 2007 byl zbit skupinou lidí, kteří byli pomocníci protějšího kandidáta. Od té doby měl strach, avšak nikam se o pomoc neobrátil, protože si myslel, že mu nikdo nepomůže. Do ČR přiletěl s přítelkyní, se kterou má dvě děti a chce v ČR zůstat, protože tady má rodinu. V Arménii zůstala nemocná maminka.

[5] Do protokolu o pohovoru k žádosti dne 22.11.2011 uvedl, že Arménii opustil 9.9.2007 a od té doby tam nebyl. Naposledy žil v Jerevanu a bydlel s matkou v bytě rodičů matky. V Arménii měl problémy s politikou, neboť pomáhal při volbách a za tím účelem obdržel finanční prostředky s tím, aby je dával lidem, kteří budou pro jeho stranu hlasovat. On však finance lidem nedával, koupil za ně dřevo a toto lidem dal. Později zjistil, že je to špatné, takže s činností přestal, ale začala jej hledat policie. Měl tedy problémy s policií a členy strany, a když zjistil, že přítelkyně s jeho dětmi se chystá odjet do ČR, odjel s nimi na turistické vízum na 1 měsíc. Pro stranu HHŠ začal pracovat asi v červnu 2007, a to z důvodu, že činnost, kterou vykonával, byla placená. Lídr, kterého podporoval, se však prezidentem nestal, tím se stal protikandidát Sarkosjan. Upřesnil, že pro volební kampaň obdržel 10.000 USD, které dostal hotově, aniž by musel něco podepsat, aniž by musel něco vyúčtovat. Asi za 3.000 USD nakoupil dřevo, které rozdal a zbytek peněz si nechal pro svou vlastní potřebu a ty nikomu nevrátil. Členové strany, pro kterou pracoval, požadovali, aby svůj úkol dotáhl do konce, dokonce mu vyhrožovali pistolí, jelikož se dozvěděli, že přítelkyně odjíždí do ČR. On sám se na členy strany obrátil s tím, že již odmítá s nimi spolupracovat, ale vzali ho jako rukojmí, odvezli do lesa, kde s ním měli asi dvouhodinový rozhovor a také mu vyhrožovali pistolí. Pak se 2 měsíce schovával mimo Jerevan a pak odjel do ČR. V Arménii nebyl však z ničeho obviněn, má na to potvrzení z Ministerstva vnitra. Zdůraznil, že hlavním důvodem proč odjel, bylo to, že by mohl mít problémy s policií, protože vykonával nezákonnou činnost. Dále, že se v ČR oženil s Alenou Němcovou, se kterou však nežil ve společné domácnosti, ona trvale bydlela u rodičů, ale neví přesně, na jaké adrese, protože stále jezdí jako fotomodelka do zahraničí, Holandska a Francie. Přijíždí tak jednou za dva měsíce, pak bydlí u babičky v Brně, někdy přijíždí do Ostravy. Jeho dvě děti bydlí se svou matkou, jeho bývalou přítelkyní, v Ostravě. Děti mají státní občanství Arménie. Asi v únoru nebo březnu 2008 požádal o trvalý pobyt, který mu však nebyl udělen.

[6] Z protokolu o pohovoru dne 25.9.2012 bylo zjištěno, že má informaci od své matky, že je stále hledán skupinou, která ho zavražďovala a kvůli níž Arménii opustil. Jako důvod opuštění vlasti uvedl, že to bylo kvůli voleb, člověku z HHŠ slíbil udělat nějakou činnost a on mu za to zaplatil. Později zjistil, že tato činnost je nelegální, proto svůj slib nedodržel a měl také informaci od policie, že pokud to provede, bude uvězněn. Spolupráci s HHŠ začal v červnu 2007 kvůli penězům, když slíbil, že sežene 100 hlasů od lidí. Jinak nebyl politicky činný, jednalo se o jednorázovou možnost přivýdělnku a pomoci lidem. Ve své vlasti neměl žádné potíže se státními orgány. Ze strany HHŠ mu bylo vyhrožováno telefonicky, dokonce přišli i za ním domů. Byl také v červnu 2007 unesen a byl zavražďován střelbou. O pomoc na policii se však neobrátil, neboť by s policií měl problémy pro jeho nelegální činnost. Dále

vedl, že nebydlí se svou manželkou, manželka bydlí u rodičů ve Frýdku-Místku, má ještě sourozence a byt je malý. Na své děti přispívá měsíčně asi 5.-7.000,- Kč.

[7] Dále ze správního spisu zjištěno, že je tam založen oddací list ze dne 13.2.2008 vystavený Matričním úřadem Moravská Ostrava a Přívoz, Ostrava, osvědčující, že dne 25.1.2008 byl uzavřen sňatek mezi A. N. a H. A. H. Dále ve správním spise založeny zprávy o zemi původu, a to konkrétně ČTK ze dne 7.5.2012 „Arménské volby vyhrály republikáni prezidenta Sarksyana“. Z této informace zjištěno, že zvítězila Republikánská strana Arménie (HHK) prezidenta Serže Sarkosyana, dále Prosperující Arménie (BHK), ale také do parlamentu se dostal Arménský národní kongres vedený někdejším prezidentem Levonem Ter – Petrosyanem. Z informace Infobanky ČTK Arménie mimo jiné zjištěno, že 19.2.2008 – vítězem 1. kola prezidentských voleb se stal premiér Sarksyana, jeho hlavní soupeř Petrosyan obdržel 21,5 % hlasů. Dále, že 20.2.2008 asi 20 000 stoupenců Arménské opozice v centru Jerevanu protestovalo proti vyhlášení premiéra Sarksyana vítězem prezidentských voleb. Demonstrace pokračovaly i v následujících dnech a 1.3. prezident kvůli násilným střetům opozičních demonstrantů s policií vyhlásil výjimečný stav Jerevanu. Dne 8.3.2008 Arménský ústavní soud potvrdil vítězství Sarksyana v prezidentských volbách. Dále ze zprávy Ministerstva zahraničí USA Arménie o dodržování lidských práv za rok 2011 ze dne 24.5.2012, že se neobjevily žádné zprávy o tom, že by vláda nebo jejich pracovníci spáchali svévolná nebo nezákonná zabití, neobjevily se žádné zprávy o případech zmizení osob z politických důvodů. Pokud se týká soudního řízení, v zákoně je zakotvena presumpce nevin, avšak v praxi bylo toto právo porušováno. Dále, že pozorovatelé kritizovali prezidentské volby v r. 2008 jako volby poznamenané významnými vadami, objevily se zprávy o vyhazování falešných hlasovacích lístků, o kupování hlasů. Dne 26.5. byl přijat nový volební zákon, který zavedl mnoho reforem, což je považováno za vylepšení situace. Z Informace MZV ze dne 15.12.2010, že pronásledování navrátilců, kteří v cizině požádali o politický azyl, ze strany státních orgánů přímo nehrozí, nelze však vyloučit jejich zájem o dané osoby. Klíčovou otázkou by zřejmě bylo, zda by se navrátilce začal veřejně angažovat. Občan Arménie má možnost se obrátit na policii, prokuraturu, média nebo ombudsmana a zejména poslední ze jmenovaných by se pravděpodobně stížností na nezákonný postup policie či jiné bezpečnostní složky státu zabýval.

[8] U jednání soudu žalobce uvedl, že do ČR přijel náhle a nevěděl, že může požádat o mezinárodní ochranu. Potkal přítelkyni a rozhodli se uzavřít manželství a doufal, že tímto způsobem získá povolení k trvalému pobytu. Za nejdůležitější důvod, proč je v ČR, jsou jeho děti, které tady žijí s matkou. S manželkou je od r. 2012 rozvedený.

[9] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

[10] V ust. § 12 písm. a) a b) zákona o azylu jsou stanoveny důvody pro udělení azylu. Podle tohoto ustanovení se azyl udělí, bude-li zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatnění politických práv a svobod, nebo má-li odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

[11] Ustanovení § 13 zákona o azylu upravuje azyl za účelem sloučení rodiny, kdy v první řadě je předpoklad, že žadatel je rodinným příslušníkem azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 zákona o azylu.

[12] Soud především zdůrazňuje, že jakkoli je smyslem práva azylu poskytnout žadateli ochranu, nejde o ochranu před jakýmkoliv negativním jevem v zemi původu; azyl jako právní institut je společně s doplňkovou ochranou jednou z forem mezinárodní ochrany, avšak není univerzálním nástrojem pro poskytování ochrany před bezprávím, postihujícím jednotlivce nebo celé skupiny obyvatel. Důvody pro poskytnutí azylu jsou zákonem vymezeny poměrně úzce a nepokrývají celou škálu porušení lidských práv a svobod, která jsou jak v mezinárodním, tak ve vnitrostátním kontextu uznávána. Institut azylu je aplikovatelný v omezeném rozsahu, a to pouze pro pronásledování ze zákonem uznaných důvodů, kdy je tímto institutem chráněna toliko nejvlastnější existence lidské bytosti a práva a svobody s ní spojené, třebaže i další případy vážného porušování ostatních lidských práv se mohou jevit jako natolik závažné, že by na ně taktéž bylo možno nahlížet jako na pronásledování (například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.9.2005, č.j. 5Azs 125/2005-46).

[13] Námitku žalobce, že splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu dle ust. § 12 zákona o azylu, soud neshledal důvodnou. Nebylo prokázáno, že žalobce opustil Ukrajinu z důvodu, že by byl pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod, ani ze strachu z pronásledování z důvodů rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině, nebo zastávání politických názorů. Žalobce ve správním řízení uvedl a u jednání soudu potvrdil, že důvodem odchodu z vlasti byly důsledky jeho chování spojené s jeho účastí ve volební kampani na prezidenta kandidáta strany HHŠ Levona Ter-Petrosjanova. Žalobce se této kampani účastnil tak, že za peníze získával hlasy. Za tím účelem obdržel 10.000 USD, ze kterých však pro daný účel použil jen 3.000 USD a zbytek si ponechal pro svou vlastní potřebu. V průběhu této činnosti si uvědomil, že se jedná o nelegální činnost. Členové strany mu vyhrožovali, a proto se před nimi musel skrývat a s ohledem na nelegální činnost mu hrozí nebezpečí i ze strany policie. Tyto důvody v žádném případě nelze podřadit pod důvody pronásledování za uplatňování politických práv a svobod ve smyslu ustanovení § 12 písm. a) zákona o azylu. Žalobce nebyl ohrožován ve své vlasti z důvodů

podřaditelných pod ust. 12 zákona o azylu. Pokud žalobce byl ohrožován ze strany soukromých osob a výhrůžky členů HHŠ v jeho případě nelze jinak pojímat, pak měl možnost se obrátit na policii, což neučinil. Nelze zohlednit ani jeho obavu před policií z důvodu „kupování hlasů“, neboť azylové řízení v žádném případě neslouží jako nástroj ochrany před event. trestní odpovědností v zemi původu.

[14] Pokud se týká ustanovení § 13 zákona o azylu, toto ustanovení slouží jako jedna z možností sloučení rodiny, a to v případě, že osoby nejsou, respektive nemusejí být uprchlíky ve smyslu ŽÚ1951. Smyslem tohoto ustanovení je zabránit rozdělení rodiny proto, že u jednoho rodinného příslušníka jsou dány důvody pro udělení azylu podle § 12 či § 14 zákona o azylu a u jiného nikoli. Žalobce nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 zákona o azylu a ani není rodinným příslušníkem azylanta. Podle tvrzení žalobce má na území ČR dvě své děti, s jejichž matkou nesdílí domácnost. Azyl podle tohoto ustanovení může být udělen pouze na základě rodinné vazby k jiné osobě, které byl udělen azyl. Rodinné vazby k jiným osobám pobývajícím na českém území jsou pohledem tohoto ustanovení zcela irelevantní a jejich zachování musí žadatel o mezinárodní ochranu, jemuž nebyla udělena, řešit nikoli cestami zákona o azylu, nýbrž cestami zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců.

[15] Důvody udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu jsou velmi individuální, např. by se mohlo jednat o závažnou nemoc, stáří a podobně. Takové důvody u žalobce shledány nebyly a konečně ani on sám takové netvrdil. Soud neshledal tedy pochybení správního orgánu ani v otázce posouzení o udělení mezinárodní ochrany podle § 14 zákona o azylu. Udělení humanitárního azylu je vázáno na důvody zvláštního zřetele hodné pro případ, že nejsou podmínky pro udělení azylu ve smyslu ust. § 12 cit. zákona. Je věcí správního uvážení rozhodujícího orgánu. Na udělení této formy mezinárodní ochrany nemá žalobce subjektivní právo. Soud při přezkoumávání takového rozhodnutí nehodnotí výsledek úvahy správního orgánu, nýbrž pouze to, zda rozhodnutí logicky plyne z provedených důkazů a zda k němu správní orgán dospěl řádným procesním postupem, tedy z hlediska dodržení práv na spravedlivý proces. Na udělení mezinárodní ochrany z humanitárních důvodů není právní nárok. Samotné správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem. Za splnění těchto předpokladů není soud oprávněn z těchto skutečností dovozovat jiné nebo přímo opačné závěry.

[16] Soud neshledal důvodnou ani námitku týkající se splnění podmínky pro udělení doplňkové ochrany. Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště,

by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. (§ 14a odst. 1 zákona o azylu). Za vážnou újmu se považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky (§ 14a odst. 2 zákona o azylu). Žalobce nesplňuje uvedené podmínky, neboť nebylo zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl vrácen do Arménie, hrozilo by mu skutečné nebezpečí vážné újmy, jak je v tomto odstavci výše uvedeno. Žalobce opustil Arménii, aniž měl jakékoliv problémy se státními orgány. Problémy se soukromými osobami pak neřešil ochranou státních orgánů. Z materiálů vypovídajících o situaci v Arménii, které jsou součástí správního spisu, jednoznačně vyplývá, že ani neúspěšným žadatelům o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti nehrozí žádné nebezpečí ze strany státních orgánů. Stejně tak takové osoby nejsou vystaveny znevýhodňování či diskriminaci ze strany státních orgánů. V zemi neprobíhá t.č. žádný vnitřní ozbrojený konflikt, který by mohl žalobce ohrozit na životě či zdraví.

[17] Krajský soud dospěl závěru, že žalovaný provedl v dostačující míře dokazování, za účelem zjištění skutkového stavu si opatřil zprávy svědčící o situaci v Arménii a ve světle zjištěného z těchto zpráv vyhodnotil tvrzení žalobce. Obsah správního spisu je podle názoru soudu dostatečný podkladem pro závěr, který činil žalovaný v napadeném rozhodnutí. Rozhodnutí žalovaného je dostatečně a přesvědčivě odůvodněno.

[18] Po provedeném řízení soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s

[19] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť procesně úspěšný žalovaný právo na náhradu vzniklých nákladů neuplatnil a podle soudního spisu mu ani žádné náklady řízení nevznikly.

[20] Výrok III. je odůvodněn ustanovením § 36 odst. 2 s.ř.s., dle kterého náklady státu, které vznikly s ustanovením tlumočníka, je Česká republika povinna zaplatit.

P o u č e n í :

pokračování

- 9 -

64Az 11/2012

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 26. listopadu 2014

JUDr. Jana Záviská

samosoudkyně